

מוכ"ל מישרד ראשיהממשלה על עכוזו של

הקוף. ולורד האוהאו בעיריית תל-אביב

נוסע מדי יום ביומו, לפחות פעם אחת, מירושלים לבית החולים תל-השומר, שבו הוא

ירושלים השלמה". תענוג זה עולה לווהר יותר מ-20 אלף לירות בחודש, מאחר שהוא

שלו, ואחת — בכלל מיותרת." בעת תוכנית רבותי העיר תונות, שנערכה בצוותא בתל-אביב, נשאל שגריר ישראל במצריים, אליהו בן-אלישר, על-ידי ד"ר פלדר, מפעילי "שלום עכשיו", מדוע הוא מכנה את חברי-התנועה בשם "פוחזים". השיב בן-אלישר: "אתם מאוד מתוחכמים. הנה חיכתם כימעת עד סיום התוכנית כדי לשאול אותי זאת. פוחז הוא בעיני פזיז, קל-דעת ונטולי אחריות."

המאבק בין רבה של ירושלים הרב בצלאל זולטי לבין ח"כ מנחם פורוש, שני הם מראשי אגודת ישראל, התחיל לגרום הפסדים כספיים ניכרים לפורוש. זולטי הצליח לשכנע שני בתי מלון גדולים בירושלים, מלון המלך דוד ומלון פלאזה להפוך ממלונות כשרים למלונות כשרים למחצה. רין, עד כה היה המלון היחיד בירושלים שנשא בתואר כשר למחדרין מלון המרכז שבבעלות פורוש. עתה עזבו את מלון המרכז האורחים הקבועים הי עשירים שלו ועברו לשני מלונות הפאר.

בעיקבות פרשת ציד הכלבים של עיריית תל-אביב, מכנה עמיקם שפירא, דוברו של ראשי-העיר שלמה להב, את ראש אגף-התברואה בעירייה, אריה קרמר: בשם "לורד האריה". שפירא גם טען שאילו היה קרמר עורך מיצע זה לפני הבחירות, היה הליכוד מפסיד.

אחד מראשי תנועת ארץ-ישראל השלמה, הפרופסור עזריה זזהר, החליט להעתיק את מקום מגוריו לירושלים, או כפי שהוא מכנה את הבירה,

פטים באוניברסיטת תל-אביב, הפרופסור יורם דינשטיין, להוט ביותר אחרי הכרוב ה"ממולא, שאמו נוהגת לבשל. אחת לינצנת מלאה האם לבית-הבן דינשטיין מלאה ממנה דינשטיין מנה, לאיש מבני-הבית אסור לגעת בינצנת זו.

כשנשאל חבר-הכנסת פסח גרופר אם היה מעוניין להיות שר-ההקלאות, השיב: "אני כבר לא בטוח. אחרי מה שעשה שר-ההקלאות הנוכחי, אריק שרון, כבר אין הקל-אות בארץ הזקוקה לשר."

חבר-הכנסת שימעיין פרם נוכח בהצגת הגנש ה"חורב בהיכל התרבות בתל-אביב. בראשית ההופעה אמר גברי בנאי: "היום מלאו שלוש שנים לתוכניתנו עובדים עלינו עבודה עברית. אפרופו עבודה, אני רואה כאן את יושבראש מיפלגת-העבודה, ש"ב לא רואת איך אנחנו עובדים עליכם בעיניים."

כאשר נשאל המנכ"ל החדש של מישרד ראשי-הממשלה, מתי שמואלוביץ, אם יתחילו עכשיו לחטט בעברו, כפי שעושים לכל איש-ציבור, השיב: "איש-ציבור משול ל-קוף. ככל שהוא מטפס גבוה יותר, רואים בכירור את אחרי רינו."

כאשר עלה שר-הבריאות אליעזר שוסטק למטוס אל-על בדרכו לארצות-הברית, לא ידע כי יעורר בעיות. השר, שמישרדו קנה עבורו כרטיס במחלקת-התיירים, ישב ככלי האדם בין הנוסעים. בעבר היתה מעבירה החברה אח"מים למחלקת-הראשונה, אף ששילמו עבור כרטיס רגיל. הנהלת אל-על היתה במבוכה. כי לא יכלה להעביר את השר למחלקת הראשונה, בעיקבות החלטת של מועצת-ההגנה, האוסרת על העברות אלה. הנהלה ביקשה מקברניט המטוס, אורי יפה, להתנצל לפני השר. יפה סירב ואמר כי אם הנהלת החברה אינה יכולה להסדר עם ההור-

שר-הפנים היה אורח הכבוד בטכס הנחת אבן-הפינה ליישוב אפרת בצדה המערבית. בוגר התקשה לעבור מצד אחד של אתר הטכס לצד האחר, בגלל הקרקע הלא-מעובדת, וכאשר היה צריך לדלג, עזר לו צלם העיתונות הירושלמי, רחמים ישראלי, שעד כה הפריע לבוגר בצילומים.

יוסף בורג

עובד, וחזרה.

היומון על המשמר עומד להוציא חוברת המוקדשת למצריים, המכילה איורים של הצייר שמואל כץ וטכסט של העיתונאית סמדר פרי. על הציורים שצייר כץ במצריים, בעת ביקורו שם, מתנוססת חתימת המצוירים. ביניהם יש ציורים של הנשיא אנוור אל-סאדאת, השחקן עומר שריף, יועצו של הנשיא סעיד מרעני, הסופר המצרי נגיב מחפוז, עורך אל-אחבר מוסא צברי, ואניס מנצור, עורך השבועון אקטובר.

בחוברת ישנם כמה גיי-לויים. מוסא צברי מספר על ישיבתו בכלא יחד עם אל-סאדאת בשנות ה-40. צברי עזר לסאדאת לברוח מן הכלא, ומאו הם ידידים קרובים. הוא מספר כי מדיניות-השלום של אל-סאדאת היא, למעשה, המ שך התיזה של גמאל עבד-אל-נאצר. נאצר היה באופיו יותר פחדן מאשר אל-סאדאת, אומר צברי.

סעיד מרעני, יועצו המיוחד וקרוב-מישפחתו של הנשיא המצרי, שהיה יושב-ראש הפרלמנט המצרי וקיבל גם את פרס הנובל לשלום, ש-הוענק לנשיא. מספר על תכיר-נותו של הנשיא. הוא אומר שאל-סאדאת הוא שקט מאוד, וכאשר מדברים אליו, נדמה לעתים כי אינו מקשיב, אך הוא שומע כל מילה. בנו של מרעני הוא בעל בתו של אל-סאדאת, נהא. הוא טוען כי אל-סאדאת סבלני ביותר, אך כאשר הוא מתפרץ, כולו ברק ורעם.

ח"כ המפד"ל וחבר גוש-אמונים שיצא חוצץ כמה פעמים נגד מדיניות הנסיגה של ראשי-הממשלה מנחם בגין, נפגש השבוע עם בגין, כאשר בגין חשב כיפה. דרוקמן לא יכול היה להתאפק, ניגש אל בגין ואמר לו: "כאשר אני רואה אותך עם כיפה, יש לי עוד תיקווה בלב". מנחם בגין חייך ולא השיב לחיים דרוקמן.

חיים דרוקמן

צלם העיתונות, היה רק אחד מהצלמים שהמתינו השבוע בפתח-לישכת ראשי-הממשלה בירושלים להופעתו של ראשי-הממשלה מנחם בגין, לאחר ישיבת הממשלה. אולם בעוד הצלמים, ביניהם צלמי תחנות טלוויזיה זרות, ממתנים לבגין, הגיעו למקום פועלים שדחפו עגלה שעליה עשרות גלילי טואלט לשימוש פקידו מישרד ראשי-הממשלה.

כאשר נשאל שר-הפנים, הד"ר יוסף בורג, מה דעתו על הויכוח בין חסן אל-תוהאמי לבין משה ריין, על מה שהתרחש בשיחותיהם במרוקו, ענה: "מה אתם רוצים? זהו ויכוח בין אב"ר ג'ידרה ואבו-חסן". אבוגיל-דה היה ראש-כנופייה במאורץ עות 1936, ובשם זה כינה לוי אשכול את דיין.

למנהל מוסיאון ישראל בירושלים נגרימ בשבוע שעבר הפתעה. אל המוסיאון הגיעה קערה עתיקה שנרכשה בתחילת המאה ברוץ. קשולח לא היתה אלא דורה קיסנינג'ר, אמו של שר-החוק האמריקאי לשעבר בר הנרי קיסנינג'ר, המתגוררת בשבדיה, שהחליטה לתרום את הקערה למוסיאון.

אות שהיא מוציאה, שתתנצל היא.

ח"כ מרדכי וירי-שזכסקי מספר כי הוא מכיר גברים ההולכים למיטה עם מצלמה. כאשר נתקל וירשובסקי במבטי תמיהה של השומעים, הוא מסביר: "זה בגלל שעם אנפא זה מצלחית."

ראש הפקולטה למיש-